

Rambam

Contacting Jack:

email (preferred method): jackflove@yahoo.com

Phone: 734-665-0388

Name: Maimonides, Moses ben Maimon

Biography

Timeline	Short Description and Works	Notes
1135 (1138)	Birth	Born in Cordova, Spain
1148	Leaves Spain	The conquest of the Almohads, forces the family to flee. Little is known of the fate of the family for the next 8 years.
1150-1160	Conversion?	Muslim authorities write that the family converted to Islam during this period, Jewish authorities deny it. There is no evidence within his writings to support any notion of a conversion.
1158	First Works <i>Sirāj</i> (start) <i>Ma'amar Halbbur</i> <i>Millot Higgayon</i>	During the period of wandering, he must have found a way to acquire a great deal of learning. It is around this time that he began his Commentary to the Mishnah (the <i>Sirāj</i>), and this year he published (at the request of a friend) a treatise on the Jewish calendar (<i>Ma'amar Halbbur</i>) and <i>Millot Higgayon</i> , the treatise on logic.
1160 -1165	Fez	Studied under R. Judah ha-Kohen ibn Susan. During this period, Maimon wrote <i>Iggeret ha-Nehamah</i> (see notes below).
1165	Exile (again)	R. Judah ha-Kohen ibn Susan accepts martyrdom and Maimon and his family leave Fez for Acre. They spent 5 months touring Eretz Israel and then took a ship to Egypt. Maimon dies either before or after this trip.
1165-1173	Egypt	Maimonides and his brother David land in Alexandria but soon move to Cairo. EJ suggests that this may have been precipitated by the Rambam's desire to confront Karaism. M was supported by David during this period.
1168	<i>Sirāj</i>	The work started a decade before is completed--the Rambam's first major work.
1173	Death of David	Precipitates a year long bout of depression.
1174	Physician	The start of his medical career
1180	Mishneh Torah	
1185	Master Doctor	Appointed to the court of al-Fadil, vizier to Saladin.
~1187	Marriage	Married his second wife who bore him a single son, Abraham.

Timeline	Short Description and Works	Notes
1204	Death	

Notes:

Almohads A sect of Islam which can probably be justifiably termed “fanatic”. A product of the ideology of Muhammad ibn Tumart, a Berber from the High Atlas mountains of Morocco. The name Almohad means “Unitarian” and reflects an intense concentration on the uniqueness and unity of God and rejection of all anthropomorphism. Although Muhammad ibn Tumart himself seemed to accept the existence of Christian and Jewish communities, his successor, Abd al-Mumin did not. Abd al-Mumin conquered a vast territory including much of Spain and North Africa and initiated many persecutions of Muslims and non-Muslims alike.

Iggeret ha-Nehamah Letter of Consolation to those Jews who had externally converted to Islam. Maimon (Maimonides’ father) contends that such a person may remain Jewish by reciting even the shortest form of a (Jewish) prayer.

Position within the Jewish Community Never “nagid”, but generally recognized as the equivalent. Rabbi, Judge. Never accepted any money for his duties as a Jewish professional--denounced the G`onim for doing so.

Works	Date	Description
Ma’amar HaIbbur	1158	Description of the Jewish calendrical system
Millot Higgayon	1158	Treatise on logic
Sirāj	1158 - 1168	Commentary on the Mishnah. Written in Arabic, an almost unique effort to concentrate on the Mishnah rather than the entire Talmud. The Rambam never wrote a comprehensive commentary on the Babylonian Talmud, but demonstrated a keen interest in both the Mishnah and the Talmud of the Land of Israel.
Iggeret ha-Shemad	1160 ish	Letter on Forced Conversion. Sympathetic as his father had been, but, Maimonides holds that Jews may not live in a country which practices forced conversion. Of course his own family practiced this.
Sirāj: Perek Helek	by 1168	13 Principles of faith
Iggeret Teiman	1172	Epistle to Yemen (persecution initiated by Shi’ite rulers--note that Egypt was ruled by Sunnis).
Sefer HaMitzvot	?	The 613 according to M.
Mishneh Torah	1180	

Works	Date	Description
Moreh Nebukhim	1190	Written on behalf of his disciple Joseph ibn Sham'un
Ma'amar T'hiyat HaMeitim	1191	On the resurrection
Responsa		

Controversy

Included each side proclaiming herem on the other, the desecration of the Rambam's tomb, the burning of his works (in the West).

The Major Issues:

1. The authority of the G'onim
2. The creation of a code which did not cite sources
3. The adoption of "Greek Philosophy"
4. **Rationalism vs literalism--did the miraculous actually happen?** The most lasting of the philosophical issues.
5. The resurrection:
 - a. The words of Sheshet b. Isaac of Saragossa (on the Maimonidean side):
I ask this fool who maintains that the souls will return to the dead corpses and that they are destined to return to the soil of Israel. Into which body will the soul return? If it is to the body from which it has departed, [then this will] already have returned to its elements thousands of years earlier; [it is now] earth, dust, and worms. Where it has been buried, a house has been built, a vineyard planted, or some other plants have taken root and you cannot find the earth or the dust or the worms into which the body has turned. If, however, this soul is to return to another body, which God will create, then it is another man who will be created in his own time, and has not been dead; how, then can you say that he is being resurrected and that God rewards him, as he has not as yet achieved anything?
 - b. But--it would be wrong to conclude that the Rambam himself disavowed the concept of resurrection, it would be better to ask what he likely believed would be its form.

Bibliography

- Maimonides, Moses (Author), Abraham Halkin (Author), David Hartman (Author): *Epistles of Maimonides: Crisis and Leadership*, 978-0827604308
- Maimonides (author), Lampel, Zvi: *Maimonides' Introduction to the Talmud: A Translation of Maimonides Introduction to His Commentary on the Mishna With Complete Original Hebrew Text*
- Maimonides, Moses (author), Julius Guttman (Introduction), Daniel H. Frank (Introduction), Chaim Rabin (Translator): *The Guide of the Perplexed* [abridged], ISBN-13: 978-0872203242
- Nuland, Sherwin: *Maimonides*, ISBN-13: 978-0805242003
- Shapiro, Marc: *The Limits of Orthodox Theology: Maimonides' Thirteen Principles Reappraised*, ISBN-13: 978-1874774907 **This is the main text for the 6 sessions in the Spring (2008)**
- Twersky, Isidore: *A Maimonides Reader*, ISBN-13: 978-0874412062 **This is the main text for this class, it is \$22.50 at Amazon.com.**

Twersky, Isidore: *Introduction to the Code of Maimonides*, ISBN-13: 978-0300028461

Encyclopedia Judaica Articles (all s.v.)

Articles of Faith

Maimonidean Controversy

Maimonides

Nachmonides

Wikipedia and the Stanford Encyclopedia are also worth checking out.

Lesson 2: Introduction to the Mishneh Torah

See posting containing the Introduction in its entirety.

Lesson 3: Sefer HaMada`

This is the Hebrew which corresponds to the class handout, which consisted of the following sections from Twersky:

- 1) Sefer HaMada`: Chapter 1, Twersky pages 43-45.
- 2) Sefer HaMada`: Chapter 4, paragraph 13, Twersky page 48
- 3) Sefer HaMada`: Chapter 5, Twersky pages 48-50.

פרק א

א יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא, וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו. **ב** ואם יעלה על הדעת שהוא אינו מצוי אין דבר אחר יכול להמצאות. **ג** ואם יעלה על הדעת שאין כל הנמצאים מלבדו מצויים הוא לבדו יהיה מצוי, ולא יבטל הוא לבטולם, שכל הנמצאים צריכין לו והוא ברוך הוא אינו צריך להם ולא לאחד מהם, לפיכך אין אמתתו כאמתת אחד מהם. **ד** הוא שהנביא אומר וה' אלהים אמת, הוא לבדו האמת ואין לאחר אמת כאמתתו, והוא שהתורה אומרת אין עוד מלבדו, כלומר אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו. **ו** וידעת דבר זה מצות עשה שנאמר אנכי ה' אלהיך, וכל המעלה על דעתו שיש שם אלוה אחר חוץ מזה, עובר בלא תעשה שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכופר בעיקר שזהו העיקר הגדול שהכל תלוי בו.... **ח** הרי מפורש בתורה ובנביאים שאין הקב"ה גוף וגוייה שנאמר כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, והגוף לא יהיה בשני מקומות, ונאמר כי לא ראיתם כל תמונה, ונאמר ואל מי תדמיוני ואשוח, ואילו היה גוף היה דומה לשאר גופים. **ט** אם כן מהו זה שכתוב בתורה ותחת רגליו, כתובים באצבע אלהים, יד ה', עיני ה', אזני ה', וכיוצא בדברים האלו, הכל לפי דעתן של בני אדם הוא שאינן מכירין אלא הנופות **הנופות** ודברה תורה כלשון בני אדם, והכל כנויים הן, שנאמר אם שנותי ברק חרבי, וכי חרב יש לו ובחרב הוא הורג אלא משל והכל משל, ראיה לדבר שנביא אחד אומר שראה הקב"ה לבושיה כתלג חיור, ואחד ראהו חמוץ בגדים מבצרה, משה רבינו עצמו ראהו על הים כגבור עושה מלחמה, ובסיני כשליח צבור עטוף,

לומר שאין לו דמות וצורה אלא הכל במראה הנבואה ובמחזה, ואמתת הדבר אין דעתו של אדם מבין ולא יכולה להשיגו ולחקרו, וזה שאמר הכתוב החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא... **יב** והואיל והדבר כן הוא, כל הדברים הללו וכיוצא בהן שנאמרו בתורה ובדברי נביאים הכל משל ומליצה הן, כמו שנאמר יושב בשמים ישחק, כעסוני בהבליהם, כאשר שש ה' וכיוצא בהן, על הכל אמרו חכמים דברה תורה כלשון בני אדם, וכן הוא אומר האותי הם מכעיסים, הרי הוא אומר אני ה' לא שניתי, ואילו היה פעמים כועס ופעמים שמח היה משתנה, וכל הדברים האלו אינן מצויין אלא לגופים האפלים השפלים שוכני בתי חומר אשר בעפר יסודם אבל הוא ברוך הוא יתברך ויתרומם על כל זה.

פרק ד

יג ועניני ארבעה פרקים אלו שבחמש מצות האלו הם שחכמים הראשונים קוראין אותו פרדס כמו שאמרו ארבעה נכנסו לפרדס, ואע"פ שגדולי ישראל היו וחכמים גדולים היו לא כולם היה בהן כח לידע ולהשיג כל הדברים על בוריין, ואני אומר שאין ראוי לטייל בפרדס אלא מי שנתמלא כריסו לחם ובשר, ולחם ובשר הוא לידע האסור והמותר וכיוצא בהם משאר המצות, ואע"פ שדברים אלו דבר קטן קראו אותן חכמים שהרי אמרו חכמים דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן הוויות דאביי ורבא, אעפ"כ ראויין הן להקדימן, שהן מיישבין דעתו של אדם תחלה, ועוד שהם הטובה הגדולה שהשפיע הקב"ה ליישוב העולם הזה כדי לנחול חיי העולם הבא, ואפשר שידעם הכל קטן וגדול איש ואשה בעל לב רחב ובעל לב קצר.

פרק ה

א כל בית ישראל מצווין על קדוש השם הגדול הזה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל, ומוזהרין שלא לחללו שנאמר ולא תחללו את שם קדשי, כיצד כשיעמוד עובד כוכבים ויאנוס את ישראל לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה או יהרגנו יעבור ואל יהרג שנאמר במצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, וחי בהם ולא שימות בהם, ואם מת ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו. **ב** במה דברים אמורים בשאר מצות חוץ מעבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכת דמים, אבל שלש עבירות אלו אם יאמר לו עבור על אחת מהן או תהרג, יהרג ואל יעבור, במה דברים אמורים בזמן שהעובד כוכבים מתכוין

להנאת עצמו, כגון שאנסו לבנות לו ביתו בשבת או לבשל לו תבשילו, או אנס אשה לבועלה וכיוצא בזה, אבל אם נתכוין להעבירו על המצות בלבד, אם היה בינו לבין עצמו ואין שם עשרה מישראל יעבור ואל יהרג, ואם אנסו להעבירו בעשרה מישראל יהרג ואל יעבור, ואפילו לא נתכוין להעבירו אלא על מצוה משאר מצות בלבד. **ג** וכל הדברים האלו שלא בשעת הגזרה אבל בשעת הגזרה והוא שיעמוד מלך רשע כנבוכדנצר וחביריו ויגזור גזרה על ישראל לבטל דתם או מצוה מן המצות, יהרג ואל יעבור אפילו על אחת משאר מצות בין נאנס בתוך עשרה בין נאנס בינו לבין עובדי כוכבים. **ד** כל מי שנאמר בו יעבור ואל יהרג ונהרג ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו, וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ונהרג ולא עבר הרי זה קידש את השם, ואם היה בעשרה מישראל הרי זה קידש את השם ברבים כדניאל חנניה מישאל ועזריה ורבי עקיבא וחביריו, ואלו הן הרוגי מלכות שאין מעלה על מעלתן, ועליהן נאמר כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, ועליהם נאמר אספו לי חסידי כורתי בריתי עלי זבח, וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ועבר ולא נהרג הרי זה מחלל את השם, ואם היה בעשרה מישראל הרי זה חילל את השם ברבים ובטל מצות עשה שהיא קידוש השם ועבר על מצות לא תעשה שהיא חלול השם, ואעפ"כ מפני שעבר באונס אין מלקין אותו ואין צריך לומר שאין ממיתין אותו בית דין אפילו הרג באונס, שאין מלקין וממיתין אלא לעובר ברצונו ובעדים והתראה שנאמר בנותן מזרעו למולך ונתתי אני את פני באיש ההוא מפי השמועה למדו ההוא לא אנוס ולא שוגג ולא מוטעה, ומה אם עבודת כוכבים שהיא חמורה מן הכל העובד אותה באונס אינו חייב כרת ואין צריך לומר מיתת בית דין, קל וחומר לשאר מצות האמורות בתורה, ובעריות הוא אומר ולנערה לא תעשה דבר, אבל אם יכול למלט נפשו ולברוח מתחת יד המלך הרשע ואינו עושה הנה הוא ככלב שב על קיאו, והוא נקרא עובד עבודת כוכבים במזיד והוא נטרד מן העולם הבא ויורד למדרגה התחתונה של גיהנם... **יא** ויש דברים אחרים שהן בכלל חילול השם, והוא שיעשה אותם אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננים אחריו בשבילם, ואע"פ שאינן עבירות הרי זה חילל את השם כגון שלקח ואינו נותן דמי המקח לאלתר, והוא שיש לו ונמצאו המוכרים תובעין והוא מקיפן, או שירבה בשחוק או באכילה ושתיה אצל עמי הארץ וביניהן, או שדבורו עם הבריות אינו בנחת ואינו מקבלן בסבר פנים יפות אלא בעל קטטה וכעס, וכיוצא בדברים האלו הכל לפי גדלו של חכם

צריך שידקדק על עצמו ויעשה לפניו משורת הדין, וכן אם דקדק החכם על עצמו והיה דבורו בנחת עם הבריות ודעתו מעורבת עמהם ומקבלם בסבר פנים יפות ונעלב מהם ואינו עולבם, מכבד להן ואפילו למקילין לו, ונושא ונותן באמונה, ולא ירבה באריחות עמי הארץ וישיבתן, ולא יראה תמיד אלא עוסק בתורה עטוף בציצית מוכתר בתפילין ועושה בכל מעשיו לפניו משורת הדין, והוא שלא יתרחק הרבה ולא ישתומם, עד שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבים אותו ומתאווים למעשיו הרי זה קידש את ה' ועליו הכתוב אומר ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.